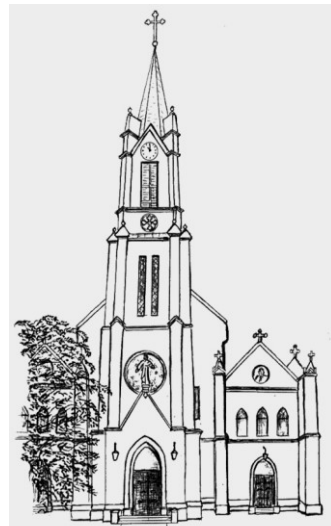

Főplébániai Hírlével

Az Újpesti Egek Királynéja Főplébánia lapja
2020. december 25. Karácsony
Jézus Krisztus Születése

Különös karácsony

2020. december 25-e sok ember emlékezetébe úgy fog bevonulni, hogy különös karácsony. De különös volt-e, különös lesz-e?

Persze a vezércikkre készültként automatikusan beütöttem a keresőbe a két szót, „különös karácsony”.

Egy mesekönyv jött föl elsőnek: Végh György különös karácsony mesekönyve.

Majd egy novella és versgyűjtemény: Végh György különös karácsony mesekönyv című. A harmadik egy film: „Különös karácsony” amerikai filmdráma (2014).

És hisztitek-e vagy sem, a következő egy híradás: „Különös karácsony” - az országos tisztifőorvos asszony, Müller Cecília múlt heti tájékoztatójának adták ezt a címet.

És utána a szokásos, számomra nem oly érdekes cikkek következtek, egyes országok ún, karácsonyi szokásairól.

És rögtön az jutott eszembe, ez a karácsony nem is olyan különleges. Volt különleges is az életemben, sorkatonaként két Szentestét is laktanyában töltöttem ifjú koromban. Ez egyik Szenteste a vacsora után, a részeg ügyeletes tiszt az ebédlő zsíros kövezetét súroltatta fel velünk kockáról kockára, hogy karácsonyra szép legyen. Úgy éjfél után ért véget a munka. Ez különös volt. Katonaként a parancs, és a félelem a katonatiszt előljarótól.

Ma is annak különös, aki valamely oknál fogva fél. Fél okkal, vagy ok nélkül a járványtól. Fél az egyedüllétől. Vagy fél, mert gyenge a hite, vagy sok a bűne.

Különös, mert nem volt mindenben szokásos adventi készüllet: elmaradt a mézeskalács sütés, a közös koszorúkötés, az adventi lelkinap, az advent lelki gyakorlat, vagy gyerekek közös karácsonyi ajándékkészítése is. És elmaradt a csúcspont a közös karácsonyi templomi ünneplés, a gyerekek

szentestei pásztorjátékával. Különös, mert kisebbek lettek a templomi karácsonyfák, a spórolás volt a fő indok, kevesebb hívő, kevesebb pénz, félig üres plébániai kassza: kisebb fák.

Nem különös, mert minden mise, imádság, szentségimádás rendben zajlott! Minden adventi hajnali roraté misén az idén is szép számban voltunk, alig kevesebben, mint tavaly. Átlagban 70 és 95 fő között.

A személyes imatálalkozók helyett a napi erősítő gondolataimat sikerült eljuttatni sok hívőhöz. 44 napon keresztül készült a napi erősítő gondolat.

Miért is félnék? Miért aggódnék? Én nem különösnek élem meg, csak másként megünnepeltek. Mert ugyanaz a Jézus jön el, ugyanúgy lesznek szentmisék. Ugyanúgy fog szólni a karácsonyi ének. Aki nincs karanténban, vagy kórházban, az, ha szívéből ünnepel, akkor megtalálja a módját, hogy eljöjjön a templomba. Talál kevésbé zsúfolt szentmiséket is (sajnos nem mindegyik volt mise teltházasan a vírus előtt sem), de megállhat az oldalhajókban, távolabb a tömegetől. De el lehet jönni a miséken kívül is, betérni egy-egy imára.

Különös, rendkívüli volt az az éjszaka, amikor Jézus Krisztus a Szentlélek erejéből Máriától világunkba jött Betlehemben. Épp ilyen különös számunkra is minden egyes karácsony megidézése, belső átélése. Szeretném, ha a karácsonyi szentmisék imádságai, lelkülete, prédikációi sok ember lelkében segítenének a nagy titok megközelítésében és megtapasztalásában. És az így átélt lelki gazdagság végett lenne ez a karácsony különleges. Tarts velem! Imádkozz velem ezen a szép ünnepen. Urunk megszületett, örvendjünk! Áldott szép ünnepeket kívánok minden kedves hívőnek!

Horváth Zoltán plébános atya

Karácsonyi Hírlevelünk nem a szokásos, mert kimaradt a templombúcsúi és az adventi lapszám. Ezért a nyári cikkeket is most közöljük. Régen voltak a nyári táborok, de jó rá visszaemlékezni. Sajnos még ma sem tudunk sok konkrétumot írni a jövőről. Miként és hogyan folytatódhat a közösségi élet, a programok, a hittanok 2021-ben? Nem tudjuk, de remélhetőleg nemsokára a rendes mederben. És ha folytatódik, akkor lesznek új élmények, új programok!

Ragyogsz-e még égi fény?

Ragyogsz-e még égi fény,
Sötét éjszakában?
Tündökölsz-e biztatón,
a bűnös világban?
Gyűlj ki újra, s hirdessed,
Él az Úr, az Isten,
Irgalommal ránk tekint,
S fényesség lesz itt lenn.
Angyalének hangzol-é,
Bűnös Babelünkben?
Békességet hirdetsz-e,
Feldúlt kebleinkben?
Óh, zendülj meg, s mondjad el,
Él az Úr, az Isten,
Kegyes szava felhangzik,
S békesség lesz itt lenn!
Kis gyermek, mosolyogsz-e még
Jászol bölcsőcskédben?
Szállást vajon vészed-é
Csüggő szívünkben?
Óh, add, hogy szívünk, szemünk
Most csak Téged lásson,
Akkor léssen végre itt Igazi karácsony.

Rég született Jézus
messze Betlehemben,
nekem mégis itt van
ma is a szívemben.

Amerre csak járok,
boldogan kívánom:
legyen mindenkinek
ilyen a karácsony.

Karácsony elemi erejű üzenete, hogy az Isten közel van hozzánk. Azt ünnepeljük, hogy van egy biztos pont minden változás közepette: Krisztus, aki a mi időnkbe is belép, és utat nyit nekünk az örökkévalóság felé.

Uram, Jézus! Születésed ünnepén az advent véget ért. Vagyis mégsem? Uram, ahogy folytatom keresétedet, azaz adventi utamat, segíts felismernem a kihívásokat, melyek együtt járnak követéseddel. Kihívás az is, ahogy éltél, mégpedig születésed pillanatától kezdve. A karácsonyi jászol, jól tudom, a kereszt fényében nyer végső értelmet.

Uram, Jézus Krisztus!

Te eljöttél közénk, és új látásmódot hoztál az emberiségnek. Azt akartad, hogy ne legyen többé görög, vagy zsidó, római, vagy pogány, férfi, vagy nő. Azt akartad, hogy a másikban a testvért lássuk. Születésed öröme nyissa meg szemeimet mindenre, amin ott van égi áldásod, amit betölt dicsőséged fénye.

Ferenc pápa: Jézus is szegénységben született, ami józanságra int bennünket a fogyasztástól, élvezetektől, bőségtől, luxustól, sekélyességtől és önimádattól gyakran megrészegült társadalmakban!

Juhász Gyula: Karácsony

Testvéreim, itt mind vak, aki balgán
Tűnő örömben üdvöket kutat,
Ki istent vár a múltó gyönyör arcán:
Mind vak szegény, ki nem talál utat.
És nem vak az és ő meg fogja látni
Istent magát mind, kinek lelke fény,
Minden világi pompák csillogási
Kialszanak, ha Isten fénye kél.
Szeressetek: ezt mondja az Apostol
S ennél különbet nem mond senkise.
A betlehemi békés csillagokból
Üzeni ezt ma a Szívek Szíve!

Ez év szeptembere óta új sekrestyésünk van: Liffa Olivér. Sokan érdeklődtek a sekrestyési állás felhívására, mert munkát kerestek. Egy jó jelölt akadt közöttük, aki vállalta a hétfévig szolgálatot is. És nem munkának, hanem imádságos szolgálatnak tekintve a sekrestyési munkakört. Bemutatkozik Liffa Olivér testvérünk.

Küldetésre hívott az Úr

Gyermekkoromban a Fasori Evangélikus Templomban részesültem a keresztség szentségében, ahová még annak idején dédszüleim jártak. Keresztelésemen ott volt velem szeretett drága nagymamám, aki gyermekként mutatta meg az igaz utat. Felnőttkori hitéletem, megtérésem egy családi tragédiából indult ki. Lelkileg nagyon mély törést szenvedtem el akkori párommal együtt, aki a hit útján szeretettel elindított. Most is úgy érzem, fogja távolról is a kezemet, rajta keresztül az Úr vezet engem. Az Úr megszólított, mint gyermekét átölelt és a jezsuiták Jézus Szíve templomába vezetett, ahol megvallottam 2019.03.10-én katolikus hitemet, majd áprilisban első áldozó lettem, és Jézus Szíve Ünnepeán a bérmálás szentségében részesültem.

A nehézségek, megpróbáltatások mellett az Úr különleges kegyelmekben, ajándékokban részesített, olyanokban, amelyek nem csak lelkiek, hanem fizikaiak, vizuálisak is. A legnagyobb

ajándék és kegyelem, amelyet Jézus korábban megüzent az, hogy az Egyházában szolgálhatok, Egek Királynéja Főplébánia-templom sekrestyése lehetek. További égi jelekkel, összefüggések felismerésével üzent nekem Isten, hogy ez az én utam. Köszönöm az Úrnak e közösséget és azt, hogy Zoltán atyát adta előljáromnak.

Bizonyára többen látták, hogy sokat imádkozom és fotózom a templomban. A napi imám, az Úrral való párbeszéd, életem szükséges része. A fotózás pedig mindemellett, hogy az egyik kedves hobbim, számos istenélményemet sikerült általa megörökítenem. Ezt a két képet viszont nem én készítettem, rólam készült. Az egyik a bérmálásomról, a másik a munkám fő színhelyén, a templomi sekrestye bejáratánál. És végül egy versem imám:

Köszönöm Istenem

Köszönöm Istenem a kapott hitet,
Köszönöm Neked a szentségeket,
Köszönöm, hogy mindennap misére mehetek,
Hogy erőt adsz, s fogod kezem,
Köszönöm, hogy Téged szolgálhatlak,
Mindig, mindenhol Veled lehetek.

Köszönöm Neked e közösséget,
A kapott igaz szeretetet,
Köszönöm Neked Zoltán atyát,
Ki nem csak előljáró, hanem igaz barát.

Köszönöm, hogy minden nap
magamhoz vehetek,
Hogy mindig erőt adsz nekem,
Ki szenvedéssel megmutatod,
Mi az önzetlen szeretet

Köszönöm, hogy utat mutatsz nekem,
Hogyha hibázom, kijavítod nekem.
Köszönöm Neked szüleimet,
Köszönöm Neked minden felmenőmet,
Köszönöm Neked nagymamámat,
Ki gyermekként mutatta az igaz utat,

Köszönöm Neked Tündét,
Ki által megmutattad mire vagyunk hivatva,
Köszönöm Neked a kegyelmeket,
A végtelen szeretetedet,

Bocsásd meg minden bűnömet, hibámat,
vétkemet.
Légy Velünk, fogd a kezünket,
Angyalaiddal, szentjeiddel védelmezz minket!
Mindörökkön örökké! Ámen!

Nyár élmények, nyári beszámolók következnek. Hisz a nyár egy kicsit könnyebb volt, több programot lehetett szervezni, amit ki is használtunk. Napközis tábor, ministráns kirándulások, ifjúsági tábor mind belefért a nyárba

A Hernád-áttörésnél - ministránsokkal

Július 27-29-ig Zoltán atyával Szlovákiában a Hernád áttörésnél voltunk.

27-én Hétfőn Reggel 6-kor elindultunk Szlovákia felé. Megálltunk Salgótarjánban reggelizni, majd megnéztük Somoskő várát. A vár nagyon szép volt. Majd átkeltünk a határon és mentünk tovább az úti célunk felé. 4 óra autókázás után megérkeztünk a Podlesok nevű kempinghez. Átvettük a szállásunkat majd elindultunk az első túránkra, ami a Suchá Belá (magyarul: száraz fehér patak szurdok) nevet viselte. A túra kezdetén csúszós fapallókon kellett átmenni. Azután a patakon kellett átugrálni. Majd a szemünk elé tárult a gyönyörű szép vízesés. A vízesés mellett egy kb. 30 méter magas létra volt, azon kellett felmászni a vízesés tetejére onnan már csak kis fém „tálcákon” kellett menni. A második nap mentünk a Hernád

áttöréshez (szlovákul: Prielom Hornádu). Már amikor elindultunk akkor ráláttunk gyönyörűen a Magas Tátrára. Majd beértünk az áttörésbe ahol egy függő-híd fogadott minket. beljebb mentünk és jöttek a tálcák. úgy kb. 20 méter magasan lehetünk és alattunk ott zubogott a Hernád. Mentünk és találkoztunk megint egy függőhíddal amin nem mentünk át mert felmentünk a vörös kolostorhoz. A vörös kolostornál megebédeltünk és indultunk tovább a Hernádhoz. Visszafelé még átmentünk 4 függőhídon és 8 tálcás részen. A harmadik nap hazafelé megnéztük az Ochináragonit barlangot, a Gombaszögi Szalmacseppkő barlangot és a Füleki várát. Nagyon szép volt a Hernád áttörés. Remélem még láthatok ilyen szép helyeket. Pirositz Márton ministráns

A ministráns táborról.

Az első nap odamentünk, lepakoltunk. Hétfő délelőtt próba volt, és mise. Délután a Vadas strandra mentünk Szlovákiában, egy fagyit útba ejtve. Másnap várost néztünk. Bazilika, templomok, kincstár és a Duna múzeum következett volna, ami sajnos zárva volt. Este ministránspróba, és mise. Társasjáték est, majd alvás. Következő nap pakoltunk, de mise most is volt. Megtanultunk tábor alatt "bor - vizezni", "kelyhezni", csemetni, és tálcázni is rendszeren,

hála Andornak ministráns vezetőnek. Sajnos vége lett a tábornak, de mivel sokat fociztunk a ministrálásán kívül, mindenki jobb focista és ministráns is lett. Haza vonatoztunk, és elmondtuk az élményeinket.

Köszönjük Zoltán atyának, Zsoltnak, a kispapnak, és Andornak a tábor megszervezését és megvalósítását. Szerintem mindenki jó élményekkel ment haza. Kovács Berci

Napközis hittantábor

Az idei évben kicsit másképp készültünk a napközis táborra, mint az ezt megelőző években, hiszen a vírus miatt a gyerekek sokat voltak négy fal között, és Tóth Ildivel azt találtuk ki, hogy vándorlós tábor szervezünk, Mózes nyomában címmel. Míg én a technikai dolgokért feleltem, Ildi minden napra készült Mózes életéből, ami kapcsolódott a napi túrához és minden reggel átbeszéltük ezt és imádkoztunk.

Hétfő – A kivonulás: séta a Szúnyog-szigetre, ahol délelőtt számháborúztunk ebédeltünk egy helyi étteremben, aztán csónakokat hajtogattunk, amit a Kabinnál próbáltunk kisebb-nagyobb sikerrel vízre bocsájtani.

Kedd – Gazdagság, Mózes a fáraó unokája: Skanzen látogatás, ahol a nagyobbak biciklivel a kisebbek velünk gyalogosan nézhették meg a tájházakat és a csárdában elfogyasztott ebéd után,

kenyeret készíthettek a gyerekek, amit haza is vihettek.

Szerda – Új otthonra találás: Reggel Dankos Attila zenei foglalkozást tartott a gyerekeknek, és bemutatta az orgonát utána egész napos szabad játék a Tarzan parkban.

Csütörtök – Küldetés, Mózes feladatot kap az Úrtól: Reggel a templomban kezdtük a napot. Ildi quizt készített a heti Mózes történetekből, aztán elimádkoztunk egy tizedet, amihez minden gyermek kapott egy mini rózsafüzért, ezután Amarilla és Boglárka megtanította a „Meghívtál, hogy vízre lépek” kezdetű dalt. A nap hátralevő részében a Vasúttörténeti parkban mulattuk az időt. Kisvasutaztunk, felmáztunk az építő vonatokra és kinyitották nekünk a Sissy királynő vagonját. Hajtányoztunk egy jót ebédeltünk az étteremben és utána egy hatalmas közös játékkal fejeztük be a napot.

Péntek – Célba érés: újpesti séta a kis csoportokban (csapatvezetők: Balogh Angéla, Tóth Ildikó, Lantos Dorina, Harmati Janka, Végh Amarilla, Végh Boglárka, Végh Zsolti. Nagyon köszönöm az egész heti segítségüket. Én sajnos csak később tudtam csatlakozni ehhez a programhoz, mert online vizsgáztam, de úgy láttam tetszett a gyerekeknek). Összeállítottam egy túrát, amelyben térkép alapján kellett megkeresni a környék szobrait, és feladatokat kellett megoldani.

Ebéd az Andretti pizzériában volt, ahol a finom pizzák után ajándék fagyit és jégkását kaptunk. Csodálatos hetünk volt. Nagyon köszönöm minden résztvevőnek ezt az egyhetes kalandot. Szuper csapattá formálódtunk ezen idő alatt. A nagyobbak mindig figyeltek a kisebbekre, olyanok voltunk, mint egy nagy család. Biztos látszott rajtunk az összhang, mert többször megkérdezték honnan jöttünk, és sokan mosolyogtak ránk. Hálás vagyok azért, hogy részese lehettem. Végh Gabi

Plébániai kisgyermekes tábor

Idén lelkes csapatunkkal vállaltuk az ovis, és elsőosztályos kisiskolások napközis táborának lebonyolítását a Plébánián.

Korábban cserkészként volt már táborvezető tapasztalatom, de a korosztályi programok összeállításában Birtalan Erika (óvó néni) volt

segítségemre. A gyerekek 2 hetet töltöttek Plébánián ahol színes programokkal vártuk őket.

A tábor ideje alatt a résztvevők megismertek több Szent életével pl.: Szent József, Szent Márton, Assisi Szent Ferenc, Szent Imre herceg, Szent Margit, Szent János, Szent Ágoston, Szent Pál, Szent Erzsébet. Napközben a társasozás mellett győngyözések, és egyéb kézműves programok valamint a fogócskák is elmaradhatatlan programelemek voltak a 2 hetes tábor időtartama alatt. A kézműves programok alkalmával készült alkotásokat a gyerekek haza is vihették. Készült házszenteléshez való krétatábla, óriás kézlenyomatos rózsafüzér, könyvjelző, „nyugi gömb”, madárka, Szent Erzsébet rózsakosár, újrahasznosított dolgokból kasztanyetta. Dombinszki Csilla népi kézművessel Dúdolót is készítettünk. A nagy nyári meleget fagyizások és pancsolások tették elviselhetővé. A tábort egy ügyességi vetélkedővel megspékelt Kincskereséssel zártuk. Minden gyerkőc igazi kincseket és új barátokat kapott.

Itt szeretném a szülők, valamint a fiatal segítők napi munkáját megköszönni, amivel hozzájárultak a tábor megvalósításához, lebonyolításához.

Makráné Nagy Judit

Nyári napközis hittantábor meglepő módon

Vége lett ennek a tanévnek! Vártuk a tábort, vajon milyen lesz? Tóth Ildikó és Végh Gabi hitoktatók „Mózes kivonulása Egyiptomból” története köré építették fel a tábor megszervezését.

Minden reggel 8 órakor volt a találkozó a templomban. 15 kalandra vágyó gyermek: a legfiatalabb 8 a legidősebb 14 éves, vegyesen fiúk és lányok.

Közös ima Zoltán Atyával majd Mózes kivonulási történetének egy része és kalandra fel, gyalog!

Hétfő: a Szűnyog-sziget vagy Nép-sziget vadregényes részén számháború. Az idő borongós, szeles. Néha még az eső is csepereg. A „harcos katonákat” még ez is próbára teszi. Három csatát terveztünk, öt csata lett belőle közkívánatra. Ebéd a szigeten egy piros kockás- abroszos

kerthelységben. Forró rántotthusi, sültkrumpli, kechup. Mindent felfaltunk. Séta a szigeten lévő állatkertbe, kicsi kecskék etetése.

Kedd: A templomi találkozó és Mózes története, Zoltán Atya áldásával autókkal irány Szentendre Skanzen. Az idő szép napsütés és meleg. A felsősök nyeregbe pattannak a bérelt biciklikre és úgy járták be a falut. Az alsósok sétálva, nekik ebéd előtt fagyit járt (mivel nem volt annyi bicikli, hogy mindenki tekerhessen). Ebéd után irány a kemencés ház, ahol bedagasztottuk a kovászos kenyeret, kiszaggattuk majd kemencébe vetettük. Bevallom, nem fáztunk a kemence melegében, de rájöttünk kemény munka a mindennapi kenyereink előteremtése. A kiscipókat hazavittük. Szép nap volt.

Szerda: Mózes története után kántorunk Attila beszélt a hangszerek királyáról, az orgonáról. Keletkezése, építése, restaurálása, a sípok sokaságának megszólaltatása. Akinek volt kedve, próbálkozhatott a hangszer megszólaltatására. Kántorunk kellemes szép játékaival kellhettünk útra. Köszönjük Attila! Ezután gyalog vágunk neki az útnak, irány a Tarzan Park. Tanyát vertünk, lecuccoltunk. Ildi és Gigi néni elmondta a játékszabályokat és mi önfeledten belevetettük magunkat a park felfedezésébe. Nem volt más dolgunk, csak játszani, bandázni, locsi-fecsizni, jól érezni magunkat. Délben elfogyasztottuk a tarisznyákból előszedett otthonról hozott elemózsiát. Jól esett az anya, apa által becsomagolt szendvics, gyümölcs, nasi. Volt ma minden nevetés és kacagás, móka és egy picit könnycsepp, mert Mirci elfelejtette hol vette le a szandálját, és nem találta. A gyorsan összeverődött 5 főből álló mentőcsapat 8 perc alatt ráakadt a lábbelire. A könny felszáradt és csak egy kis kellemetlen szösszenet lett. Csodálatos nap!

Csütörtök: Reggeli ima után tesztet töltötte ki a gyereke a héten „tanult” történetekből, aztán a Végh ikerlányok tanítottak egy dalt a kis csapatnak. Ez után még egy tizedet is elmondtunk a kapott apró rózsafüzérrel és aztán irány a Vasúttörténeti park. Lajos bácsi a park idegenvezetője, bemutatott nekünk minden mozdony csodát, vagonokat. Nem győzött válaszolni a sok kíváncsi kérdésre. Meg is jegyezte, nagyon aktív kis csapat vagyunk. Felszálltunk mozdonyra, beültünk Sissy királynő fülkéjébe. Megcsodáltuk az Orient Express vagonját. Hajtányoztunk, vonatoztunk. Ebéd után a játszó teret vettük birtokunkba. Tanulságos jó nap volt!

Péntek: A templomba a Mózes története: „az új haza megtalálása” után érdekes feladat várt ránk. Ildikó és Gabi hitoktatónk, hogy Budapest 23 kerületében csak nálunk van Tavaszi, Nyári-, Őszi, Tél utca. Mind a négy utcába van egy északot

ábrázoló szobor. Őt fős csapatokba szakadtunk és a Gabi által készített térkép és szoborról szóló képes leírás alapján, elindultunk a környéket felfedezni. Ráakadtunk, fényképezkedtünk, elolvastuk a készítőket. A csapatok egymást váltva fedezték fel a szobrokat. Az 7. szobor volt a legérdekesebb. Az idén tavasszal átadott Hit, Remény, Szeretet szobor. Csodálatos elképzelés, tökéletes kivitelezése, ahogy a hit-remény-szeretet jelképe: a kereszt a horgony és a szív egymásba fonva, kapaszkodva egyesül. Jelképezi, hogy ez a hármas egységet alkot és az egyik sem létezik a másik és a harmadik nélkül. Megrendülten néztük. A látvány magáért beszélt. Ebédelni az Andretti pizzériába mentünk, ahol 16 db közepes pizza volt megrendelve. Gőzölgve, csábtó illattal került az asztalra. A falatozás előtt énekeltük az étkezés előtti imát. És ekkor megint meglepi várt minket. A szomszéd asztalnál egy 6 tagú család pizzázott, nagyszülők, szülők és gyerekek. Mielőtt távoztak, odajöttek hozzánk és érdeklődtek kik vagyunk és honnan jöttünk, mert ők még ilyen szép éneket nem hallottak, amivel kezdtük az ebédet. Büszkén mondtuk kik vagyunk, ők pedig nagyon meghatódtak és megköszönték a szép élményt. A Pizza után fagyit. Az Andretti vezetője a fagyit gratisz adta és mivel a 16 pizza pillanatok alatt elfogyott, még 3-at süttetett nekünk ajándékba. Elköszönéskor még mindenki kapott jégkását is, ezt is ingyen. Isten áldja meg ezért a nagylelkűségét!

Így telt el az egy hét tábor. Példa értékű volt, ahogy a „nagyok” fiúk, lányok navigálták és vigyázták a „kicsiket” féltő szeretettel: Bendegúz, Antal Marci és Kíra. A kicsik pedig ahogy szót fogadtak a nagyoknak. Sajnálom, hogy letelt hamar, és szeretettel gondolok a kis csoportra.

Köszönet Zoltán Atyának, Dankos Attilának, Tóth Ildikónak, és Végh Gabriellának a szép tartalmas táborozásért. Lejegyezte: Balogh Angéla

Cursillós programok a Plébánián

Cursillós testvéreinkkel minden hónap első hétfőjén találkozunk a Plébánia hittantermében. Ezek az alkalmak éltetik a közösségünket. Mindig nagyon lelkesítőek és feltöltőek, így izgatottan várjuk már előre a következő alkalmat. A járványhelyzet első hullámában több találkozó elmaradt, így már mindenkinek nagyon hiányzott, hogy újra láthassuk egymást, A nyári lazítások után végre szeptember elején újra találkoztunk a megszokott formában a hittanteremben, amit teljesen megtöltöttünk. Már akkor látszott, hogy a járvány második hulláma elindult, így többségünk már akkor felvette a maszkot. Októberben és novemberben is lehetőségünk nyílt a személyes találkozókra Zoltán atyának köszönhetően. A

földszinti nagyteremben tisztes távolság megtartásával és maszkban lehettünk együtt, így nem kellett attól tartanunk, hogy megfertőzzük egymást. A létszám azonban nagymértékben lecsökkent, mert sokan önkéntes karanténba vonultak vagy megfertőződtek a vírussal. A novemberi találkozót követően léptek életbe a kormányzati megkorlátozások, ezért sajnos már nem volt lehetőségünk december elején a személyes találkozóra. Új megoldást kellett találnunk. Abban biztosak voltunk, hogy a közösséget éltetni kell, meg kell teremtenünk a találkozás lehetőségét. A vírus megjelenése óta sok minden átment az online térbe, így úgy döntöttünk, hogy kipróbáljuk, ez hogyan működik a közösségünkben. Volt

bennünk kis aggodalom, hogy összejön-e, be tudnak-e csatlakozni közösségünk tagjai, főleg azok, akik nem használnak rendszeresen számítástechnikai eszközöket. A szervezők részletes technikai leírás készítésével és előzetes próba lehetőségével segítették a közösség tagjait, hogy lehetőség szerint mindenki be tudjon kapcsolódni, aki szeretne. Sajnos nem mindenkinek sikerült, de így is közel annyian vettünk részt a találkozón, mint a „boldog békeidőkben” személyesen. Olyan testvérük is

bekapcsolódott, aki még soha nem vett részt személyesen a találkozóinkon. Az este folyamán a megszokott program mellett az adventre is tudunk hangolódni kedves történetek meghallgatásával. Hálásak voltunk az együttlétért, éreztük, hogy Jézus velünk van. Már tervezzük, hogy január elején újra találkozunk az online térben és bízunk benne, hogy hamarosan újra lehetőségünk lesz a személyes találkozásra is a Plébánia számunkra oly kedves épületében. - Henter Ági és Zsolt

Életünk a Cursillo Mozgalom Észak-pesti régiójában 2020-ban

Most, amikor visszagondolunk a Cursillo Mozgalom plébániánkon működő csoportja elmúlt évére igazán nem akarjuk, hogy minden a vírus járványról szóljon. Sajnos életünk túl sok területét átrendezte a pandémia, akár akartuk, akár nem.

Lelkiségi mozgalmunk mindennapjait erősen összekuszálták a vírus fertőzés veszélye miatti intézkedések sorozata, példaképpen utalhatok itt az Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus elhalasztására, aminek egyenes következménye lett a vele egy időben tervezett Európai Ultreya hasonló sorsra jutása. Így jártak sorra az év második felében a mozgalom hétvégi lelki gyakorlatai is. Kicsiben ezt éltük meg az Észak-pesti régió cursillistái, amikor időről időre át kellett alakítanunk elképzeléseinket találkozóink helyszínéről, témáiról.

Hagyományaink szerint most is minden hónap első hétfőjére terveztük csoportos összejöveteleinket plébániánkon, ahol egy előre elgondolt témában hallgattunk meg soraink közül valakit, tettünk tanúságtételt, osztottuk meg gondolatainkat. A járványveszély előbb a résztvevők számát csökkentette főleg az idősebb testvérek vonatkozásában, majd a helyszínt is átrendezte a valós térből az online világába. (Olvassátok el a Henter házaspár e témával foglalkozó cikkét.) Előző években nyári szünetet sem tartottunk, úgy tűnt, hogy a cursillistáknak valós igényük van a havi találkozóra. Idén ez is másként alakult, amint az alábbiakban részletezem. Januárban és februárban – még” béke” körülmények között – az imádságról, annak fontosságáról, módjairól és a cursillóban gyakorolt jámborság fontos szerepéről beszélgettünk Balogné Terike elővezetésében. Márciusban Grünwald Tamás osztotta meg gondolatait a Szentírásról és annak szerepéről életünkben. Ezeket a gondolatokat tovább építhettük

magunkban, mert az érvénybe lépett szabályok miatt áprilistól júniusig a havi találkozókat el kellett hagynunk.

Júliusban, amikor végre ismét lehetőségünk lett rá, a járványhelyzet miatti izolálódás pozitív és negatív tapasztalatait beszéltük meg. Augusztusban a lelkiségi mozgalmunkban átélt régebbi élményeinkkel kárpótoltuk magunkat a kiesett hónapokért, újítottuk fel a cursillo lényegét adó tanításokat. Szeptemberben Zoltán atya osztotta meg gondolatait a keresztényi élet fontos kellékéről, a barátkozásról, annak külső megnyilvánulásairól, szerepéről. Októberben még találkozhattunk egy kisebb létszámban, amikor Molnár Ferencné (Vili) beszélt a cursillós apostolkodás mindennapjairól. Novemberben a megpróbáltatás körülményei közötti keresztény életről tett tanúságtételt Gilyén Elemér a 2 évvel korábbi családját érintő súlyos balesetet követő mindennapokban átélt élményei alapján.

Ekkorra már máshol is tapasztaltuk a járványveszély miatti korlátozó intézkedéseket, ezért a korábbi élmények alapján mi is áttettük a találkozót az internet által kínált online kapcsolatba. Hogy milyen sikerrel, azt megtudhatjátok a fentebb már említett cikkből. Sikerünkön felbuzdulva az egyházmegyei Grémium felkérte a szervezőket, hogy a legközelebbi alkalommal adjunk lehetőséget a budapesti cursillósok kívülről való csatlakozására. Ekkor a téma Láng Ernesztin ismertetésében a képzőművészeti alkotás folyamatában a járvány idején megélt lélektani változások lesznek.

Reméljük többeknek felkeltettük az érdeklődését mozgalmunk iránt. Jelmondatunk szerint: „Krisztus számít rád!”, amit mi szeretnénk átélni és megmutatni. Ha elkötelezettséget érzel, ne habozz, csatlakozz hozzánk, szeretettel várunk.

De colores: Bernolák Melinda és Körössy Gábor

Szentatyánk, Ferenc pápa egyik karácsonyi üzenetéből:

"Az egyház, a történelem akkor változik meg, ha nem a többieket akarjuk megváltoztatni, hanem magunkat, életünket ajándékként adományozva másoknak. Ne várjuk el a hozzánk közel állótól a jó cselekedetet ahhoz, hogy jót tegyünk vele, s az egyháztól se várjuk, hogy tökéletes legyen a szeretetünk elnyeréséhez, tegyük meg mi az első lépést."

A 2020-as év számokban

Keresztelések plébániánkon

A 2020-as évben 67 keresztelés történt (2019-ben szintén ugyanennyi, tíz éve 86 volt.) Ebből 6 személy volt felnőtt.

Egyházi temetések száma

Idén 61 személyt búcsúztattunk el egyházi szertartás szerint. Tavaly még 73-at, tíz éve még 99-et. Lassan már nem szokás az egyházi temetés. Inkább polgári búcsúztatót kérnek.

Házasságkötések száma.

Az egyházi esküvők egy része az idén elmaradt a pandémia miatt. Csupán 11 templomi házasságkötés volt. Tavaly 32, tíz éve 21.

Bérmálás:

Az idén a 8 felnőtt katekumen részesült a bérmálás szentségében templomunkban

Szentmisék száma

Ebben az évben a járványhelyzetben, a tavaszi zárások miatt kevesebb szentmisét mondtunk. Tavasszal csak napi egyet. Valamint a plébános atya szabadnapjai és az ott alvós táborok alatt igeliturgia volt. Így az össze bemutatott szentmise 474 volt ez évben. Viszont ebből 141 szentmisére nem volt miseszándék íratva! A szentmisék díja minimálisan emelkedik 2021-re egyházmegyénkben: a csendes mise 200, az orgonás 400 Ft lesz! Mondassatok misét, élőkért, holtakért, jó szándéokra!

Elsőáldozók száma

Az idén 17 gyermek volt elsőáldozó, és ehhez jön még 8 felnőtt katekumen: 6 keresztelt, egy áttért, és egy felnőttkori keresztelkedő. Összesen 25 elsőáldozó. Tavaly 21 volt az elsőáldozók száma, tíz éve csak 17.

Mit tervezünk a 2021-es évre?

Szeretnénk nagybőjti lelkipraktort, és húsvét előtt megtartani az Isteni Irgalmasság estjét, sok pap gyóntatásával.

Szeretnénk folytatni havonta a „Lélekemelő Orgonaesték” hangversenysorozatot Dankos Attila orgonaművész kántorunk szervezésében.

Szeretnénk bérmálást plébániánkon.

Június 10-14 között szeretnénk fogadni a Missziós Keresztet, porogramokkal!

A nyárra szeretnénk plébániai családi nagytábort szervezni.

Szeptember 5-én a gyerekekkel részt venni a Puskás Stadionban, a közös NEK elsőáldozáson. Bekapcsolódnai a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus eseményeibe, szeptember 5-13 között.

Tavasszal meg kell tartani a plébániai képviselőtestületi választásokat, hisz a mostani képviselőtestület mandátuma lejárt, de a vírus miatt fél évvel meghosszabbodott a mandátumuk.

Anyagi ügyek

Nem állunk jól. Nagyon nagy reményekkel futottunk neki a 2020-as évnek, sok minden el is készült tavasszal és a nyár elején. Sok minden nem volt tervezve: templomban csőtörés, villámcsapás károk a templomban, plébánián. Ezek egy részét a biztosító fizette. Új szőnyeg került, és a szentélyi parketta fel lett újítva. Meg lett szüntetve a templom északi oldalán a balesetveszély, az aknák és besüllyedt járda helyrehozatalával. Sikerült az északi oldal ólomüveg ablakait restaurálni. Viszont az utolsó ablakkal elfogyott a pénzünk. Akkor még abban reménykedtünk, hogy az őstől minden helyreáll a hitelben is, és ugyanúgy jönnek a pénzek. Hála Istennek, amikor elfogyott volna, mindig küldött valaki banki átutalással kisebb-nagyobb összeget. De amint látjátok, mintegy 30%-al kevesebb a hívő a legtöbb misén. Főleg a 9 órás misén látszik ez meg, ott sokszor csak fél ház van. Így kevesebb a bevételünk is. Ezért a következő évre nem is tervezünk nagyobb beruházást. Ha sokáig tart a vírus, jó lesz, ha túléljük, most már gyakorlatilag nincs tartalékunk.